

Klachtennummer 2011 N-03 Begeleiding leerling. Klacht ongegrond.

Advies LKC KO van 15 april 2011

Aan signalen die op dyslexie bij de leerling konden duiden, is geen aandacht besteed. Aan een verzoek om een handelingsplan op te stellen is niet tegemoet gekomen. De school heeft aan de leerling onvoldoende hulp geboden. Daardoor komt de leerling niet in aanmerking voor vergoeding van de extra begeleiding die deze alsnog heeft kunnen krijgen.

De klacht is afkomstig van de heer en mevrouw K, ouders van de minderjarige L, gewezen leerlinge van de basisschool S. Zij is gericht tegen de heer D, directeur van school S en mevrouw E, als intern begeleider verbonden aan school S.

L, geboren in 2000, was tot november 2010 leerlinge van school S. Haar ouders zijn steeds meer vraagtekens gaan plaatsen bij wat L aan onderwijsaanbod kreeg. Vanaf groep 3 vertoonde zij problemen in verband met lezen en spelling. Haar ouders hebben enkele jaren aangegeven dat zij reden hadden om aan te nemen dat L dyslectisch kon zijn.

De schoolleiding heeft die signalen niet opgepakt. Zij vond dat de schoolresultaten van L niet wezen op dyslexie.

De ouders zagen L wel steeds onzekerder worden. Na herhaaldelijk aandringen van de ouders heeft uiteindelijk mevrouw E L, toen zij in groep 5 zat, enkele tests afgenomen. Naar aanleiding daarvan verklaarde zij dat L uitstekend functioneerde. Er werd wel aangegeven dat er een spellings- en leesachterstand bestond, maar dat die met extra hulp kon worden weggewerkt.

De extra hulp heeft bestaan uit een blok remedial teaching in een schooljaar en klassikale extra spelling in een ander schooljaar.

Toen L in groep 4 zat, hebben zij aangedrongen op een handelingsplan. Dat verzoek is afgewezen.

Begin 2010 hebben de ouders zelf om een onderzoek verzocht bij het Regionaal Instituut voor Dyslexie (RID).

De school was het met die aanvraag niet eens. Er was volgens haar geen sprake van dyslexie bij L. Ondersteuning voor hun verzoek hebben de ouders school S niet gekregen.

De sfeer was inmiddels verslechterd. Een nieuwe klassenindeling, gecombineerd met de zeer vervelende gesprekken die met de school werden gevoerd, had de ouders het gevoel gegeven dat L niet op de juiste school zat. De achterstand op spellings- en leesgebied werd niet weggewerkt.

De school waar L vanaf november 2010 op zat heeft wel medewerking verleend. In januari 2011 is het resultaat van het onderzoek bekend geworden. Daaruit is gebleken dat L dyslectisch is, dat zij in haar leesvaardigheid een achterstand had van een à anderhalf jaar en op het gebied van spelling een achterstand van een jaar.

De rapportage leidt tot de gevolgtrekking dat de school S in haar zorg voor L heeft gefaald. Dit tekortschieten heeft ook tot gevolg dat de kosten van het onderzoek van het RID niet worden vergoed.

Ook de kosten van extra begeleiding waar het RID voor zorgt, worden niet vergoed.

De verzekeraar stelt namelijk wel als vereiste dat de school tijdig voldoende begeleiding heeft gegeven.

De school S zou moeten betalen voor de financiële nadelen die haar nalatigheid klagers heeft opgeleverd.

Het oordeel van de Commissie

Voor de Commissie is duidelijk geworden dat de schoolresultaten van L de ouders reden gaven tot zorg. Zij hebben herhaaldelijk het vermoeden geuit dat er sprake kon zijn van dyslexie.

Aangeklaagden hebben in het midden gebracht dat het opviel dat de resultaten van L wisselend waren en dat de school extra hulp heeft ingezet in situaties waarin dat noodzakelijk was.

De vraag die de Commissie dient te beantwoorden is, of de school S zich voldoende moeite heeft getroost om L de begeleiding te geven die van een basisschool verwacht mocht worden. Zij beantwoordt die vraag aan de hand van wat aangeklaagden aan beschrijving van hun activiteiten hebben geschetst:

Aangeklaagden hebben verklaard dat, wanneer op school geconstateerd werd dat L onder haar niveau scoorde, er extra hulp is ingezet. In groep 5 is er na een CITO meting in februari extra hulp ingezet in de groep. In groep 6 is er aan L remedial teaching gegeven door middel van pre-teaching buiten de groep. Een en ander is met de ouders besproken.

Bij het begeleiden van L heeft de school S het voor haar geldende protocol gehanteerd. Het protocol houdt in dat de school handelend gaat optreden, nadat een toets de noodzaak daarvan heeft uitgewezen. Aan leerlingen bij de CITO toets zorgelijk scoren, worden hun extra toetsen voorgelegd. Voor de school is daarbij richtinggevend dat zij de extra ondersteuning wil bieden als aan de hand van meetbare informatie de noodzaak daartoe blijkt.

Uit de toetsresultaten was de school niet gebleken dat het nodig was om voor L een individueel handelingsplan op te stellen.

Voor wat betreft het specifieke onderdeel van de klacht dat inhoudt dat de school S de vrees van de ouders dat L dyslectisch kon zijn, niet heeft gedeeld, heeft mevrouw E in het midden gebracht dat hetgeen de school over haar bekend was, niet eenduidig wees op dyslexie. Aan de achterblijvende scores op lees- en spellingsgebied had, gelet op de leeftijd die L destijds had, ook een andere oorzaak dan dyslexie ten grondslag kunnen liggen.

In de tijd waarin de ouders om een onderzoek aan het RID hadden verzocht, viel er volgens de school een verbetering in de lees- en spellingsresultaten te constateren. Toewijzing van de aanvraag zou volgens de school met de kennis die men toen had, kansloos zijn geweest.

De school S kon zich dan ook op het standpunt stellen dat er onvoldoende reden was om de aanvraag om een onderzoek door het RID te ondersteunen.

Toen in 2010 bij L een terugval was geconstateerd, heeft de school direct maatregelen willen treffen. Zij heeft dat niet kunnen voltooien, aangezien de ouders haar inmiddels op een andere school hadden geplaatst.

De Commissie is van oordeel dat de school S ten opzichte van L heeft kunnen handelen als zij in overeenstemming met haar eigen regels heeft gedaan.

De Commissie verklaart de klacht ongegrond.